

מאחר שלא נרע מהיכן ואוספין אלא לימד על הספחים שהן אסורים אפילו לאחילה וכ"ש לסחורה וסבר דספחים אסורין בשביעית מדאורייתא ואפילו קודם זמן הביעור וכשיצאו למונאי שביעית אסור מדרבנן כדבי שיעשו כיוצא בהן^א והסבר כל שאר ספחים אסורים

ב' א' לא דאי הוה אמר דאין
 דגנאי הוא לה הילכך צטיל לה
 מקדש ידה וקבלה מתקדש בשם
 ו' אנפשייהו ולא מקדשי בפשוט
 קניי אשה מקניי שדה א"כ
 נראה לר"ת דגרסי' בפסות מ
 עפרון דמכבי ציה כסף ופסומו
 ילא דמכין קימה לעשות אשה
 פריך מחליפין אלא משום דהוי
 ה פרוטה כעין כסף דקרא טפי
 לל חליפין דשום פרוטה דומין
 ילף משדה עפרון שנקנה אשה
 מדישראל בחדא עובד כוכבים ו
 ויהי^ט וכן משמע לקמן (דף ט.
 דשאר דברים נקנין בחליפין
 שלא לכתוב וקנינא מיניה' דאי
 תצינן ואם תאמר אם כן כיוון

הבא מן התייש ומן הנבייה ומספקא לן אי חוששין לזרע
ואשה בנחות מש"פ לא מקניא נפשה. פי' בקונטרס משום
 בה ש"פ אי יידיב לה נחות חליפין וקשה לר"ת דא"כ פה
 דנגזי הוא לה א"כ אמאי לא פריך בגמרא בנתיב דרבי ינאי דקפד
 לקמן (דף יא.) אמילתיה דב"ש ועוד קשה כיון דס"ד השתא למגמר
 דלקמן (דף יא.) בעי בגמ' בשטר מנול ומאי בעי ליגמר קשה לכך
 דלא קפידא חליפין מילתא אלא ה"ט משום דגמר קימה קימה משדה
 בשקשה תחילה ואימא ה"נ בשטר וזוהי לא הקשה דא"כ פשיטא ד
 בשטר מנול דלא גמרינן משדה אלא לכסף דוקא דכתיב ביה קימה ולא
 והכי פירושו ואימא ה"נ שמתנה אשה בחליפין כשיש בזה חליפין שו
 השטר פרוטה כדאמר' גיטין (דף ב.) כתבו על איסורי הנאה כשרי אלא
 פרוטה וא"כ אינם מטעם כסף אלא קנין אחר והוא וא"ת היכי ס"ד לר' ד
 בחליפין דלא מזינו חליפין לעובד כוכבים דהא אמרינן בזכורות (דף ג.)
 דישאל בחדא וה"ק מדישראל בחדא קנין חדש בר מחליפין שהם
 בזכסף נקנה ואין נקנה נחות תבואה וכלים ומאי ניהו חליפין ש"מ
 הרשאה ביד עובד כוכבים והיא מקנה בחליפין ומיהו בזה כריך ליהרר
 בפרק [חמשים] דבבא מציעא (דף עא.) אלא וקנה העובד כוכבים כ

[illegible]

על כל מינס. אית דמפרש
אפילו אינן מי גמרים.
עיקר הפרוור הוא על
כל מינס שבאו אליו, אין
מינס מזיקים אותם כלל.
בתנן מי וכו'. בבכורים
פרק ב' (מ"ח) היא שניה.
שפוגתא. שמחלק בענין.
למש קדושין לא מהני.
לרוב הונא דאמר לקמן
חליפין. קין
סודר. משה פערן. קין
דוד, ב'. בפחות משה
פרוטא. דקיל י"ב מו,
א' קנין בכלל איש שאין
בר שוה פרטא.

על כל מים. אף על
שאוין ומשקין אותה תמיד
בעיני שנאמר (דברים יא)
והשקית בברגל כגן הירק
שבתם גן הירק דרכו
במשקאה (ר"ה יד.). כור.
מן היש ומן הצניח (חולין
מסננין). אתרוג שזה לאילן
לכל דבר. אף למעשרות
(סוכה מ.).